

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 „
Pe trei luni . . . 6 „

Pentru România şi
străinătate:

Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 „

TELEFON N. 226.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDAȚIA
ŞI ADMINISTRAȚIA
Str. Prundului Nr. 15

INSERATELE
se primesc la administra-
ția. Prețul după tariful
și învalabil.

Manuscrisele nu se în-
napoiată.

Conflictul din Extremul Orient.

Intenția Japoniei, ascunsă în forma schimbătoare a unui contract de arândă, de a păstra partea din Mandjuria împreună cu Port-Arthurul luat dela Ruși în războiul ruso-japonez — se pare că vrea să se dea pe față. Japonia vrea numai de formă prelungirea contractului cu China, în fond ea vrea obținerea unui titlu de proprietate dela aceasta.

Momentul de a și da pe față și a-și înfăptui chiar intenția, evident că înseamnă cel mai potrivit. Europa încinsă în război nu poate în timpul de față să i opună o rezistență eficace. Iar China la rândul său îmbătrânită în cătușele murilor săi seculari n'ar putea nici ea, cu toate sutele de milioane cari o populează, să poarte ca succes un război. Stând astfel lucrul pare mai mult decât probabil că intenția Japoniei ar putea să fie încoronată de succes.

China își întemeiază însă toată nădejdea pe sprijinul Statelor-Unite. Și dacă până acum n'a cedat pretențiilor japoneze, asta se datorește — după cât se știe — mai mult încurajerilor și promisiunilor venite din America.

E cunoscut antagonismul acut dintre Japonia și Statele-Unite.

Interesele acestor două state sunt de mult în conflict și republica lui Wilson are serioase motive de îngrijorare în cazul unei prea mari întinderi și întăriri a statului asiatic.

Dacă deci China nu cedează și e probabil că nici Japonia n'ar vrea ca bătrâna împărăție a Cerului să cedeze, pentru ca astfel să găsească motivul de intervenție și deci pentru înfăptuirea intenției sale ascunse, — atunci e mai mult ca sigur că vom avea un război cu proporții dacă nu mai mari și mai îndârjite ca cele ale războiului european, dar la tot cazul destul de înfricoșate. Vom avea războiul japo-no-chino-american, pentru ca spectacolul să fie complet, pentru ca lumea întreagă să fie încunjurată de jur împrejur de flacări, pentru ca întreaga omenirea să se găsească, conform Scripturii, în fața judecării de apoi. Se va supune

astfel întreaga omenirea la o ispășire generală.

Din diferite telegrame, cari ne vin din Extremul Orient până acum nu putem descifra întreaga gravitatea situației. Un lucru pare însă cert: Japonia nu cedează, China ezitează. Cea dintâi ca și cum par'că s'ar teme de o hotărâre, bună sau rea a celei din urmă, se pregătește cu toată graba de război.

Cari vor fi consecințele acestui război? Nu le putem prevedea, dar putem afirma, că ele vor fi incalculabile nu numai în Extremul Orient, ci ele se vor repercuta cu toată puterea și asupra Europei. Un instinct de conservare, propriu civilizației noastre seculare accentuează parcă cu toată greutatea lui reflexul ce se răsfrânge din sângele ce va stropi câmpiile din depărtările albastre.

Acest instinct pare preluatul trist al unui capitol din istorie, care se desenează în colori roșii și care în loc să delatureze cauzele războiului le va înmulți. E instinctul strămoșesc, care trăiește în noi, care se va traduce nepoților noștri și va deveni fapt în cursul generațiilor viitoare.

Soarele se ridică dinspre miazăzi, se înalță plin de vigoare și cuceritor pe bolta orizontului, arde și străluce țâșnind milioane de raze în zenit; apoi înclină spre Apus perzând tot mai mult din vigoarea sa până când se pierde în înfinitul Oceanului.

Toate popoarele s'au ridicat dela Răsărit și cu vigoarea lor au dărâmat și au refăcut Occidentul. Deși horde nedisciplinate, ele au sfărâmat împărății organizate și puternice. Legionarii nu li-s'au putut opune, ei au căzut franți în fața vieții, care venia cu alăta prisos de energie.

Asta e legea neînduplecată a Evoluționismului, e legea Ondulației universale.

Scrutând o instinctul nostru făurește preluatul celui capitol roșu, care se desenează pe paginile istoriei viitoare și care își va muia azi sau mâine aripa în raza sângelui, ce va țâșni din fețele galbene ale războinicilor din Extremul Orient.

Dornici de pace, geloși de o civilizație care — durere — astăzi se sbate în agonie, am vrea de sigur să se mai amâne vărsarea de sânge din depărtări.

Dar în cele din urmă ce poate face un om, ce poate face un popor, ce poate face — o Europă, când mai ales ea însăși e în foc, împotriva unor legi, cari se impun cu atâta implacabilitate.

Fatalismul cu nimic nu se poate înfrânge; dacă nu azi dar mâine el își va face drumul, drumul vechi încăodată, ori poate a suta-oară ș'a-colo în Extremul Orient și va completa astfel întreaga grandoare a unui spectacol straniu.

Pressa germană despre căderea Przemislului. »Kölnische Zeitung« relevă perseverența dărză a garnizoanei din Przemisl sub conducerea eroicului comandant Kusmanek, spunând că nu înamicul ci foamea a învins fortăreața. O grămadă de ruine este acum în mâinile inamicului. Cu un doileu sincer poporul german așază și strea despre această lovitură gravă. Revanșa pentru căderea Przemislului așteptă o vor lua pe câmpul de bătălie; nu lucrările blindate, ci inimile de oțel (în victoria!).

Tot așa »Kölnische Volkszeitung« scrie relevând viteaza apărare a Przemislului declară că bucuria Rușilor pentru acest succes este foarte mășorată de oarece forturile, tunurile, munițiile, lucrările de întărire au fost distruse la vreme, așa că Rușii au obținut ceva cam ca un cutit fără de lamă. Ne gândim, zice ziarul, la apărătorii eroici cu profundă recunoștință a Oceanului.

Noul șef al statului major englez. După o depeșă a lui »Daily Telegraph« generalul de brigadă William Robertson a fost numit șef al Statului major englez. Numirea aceasta este cu atât mai senzațională, cu cât Robertson s'a ridicat dela gradul cel mai inferior la această demnitate. Până acum el n'a fost nici-o dată ofițer-comandant de trupe.

Nota de protestare a Americii. Agenția Reuter așă din Washington că o notă de protestare în contra mai multor puncte din ultima notă engleză, va fi în curând trimisă la Londra.

Trupe japoneze în China. Agenția Reuter așă din Peking că o mie de soldați japonezi au sosit în ziua de 3/3 la Tsinanfu; 500 la Fangtse, lângă Weihsen, 300 la Mukden, 3000 la Dalny. Se mai așteaptă și alte trupe.

„Originea războiului actual“.

Biroul de corresp. din Viena comunică următoarele:

Din Londra se așă, că Sir Edw. Grey a declarat în discursul său despre originea războiului actual, că conflictul armat ar fi putut fi prevenit print'o simplă conferință, dacă Germania ar fi consimțit la propunerea engleză. Răspunderea războiului cade deci asupra Germaniei.

Conflictul austro-sârb, de care Germania s'a folosit ca pretext pentru a face războiul ar fi putut fi înlăturat cu mult mai ușor de cât conflictul ivit cu doi ani înainte de războiul balcanic. Știm acum, că Germania a pregătit acest război ca un popor care vooeste cu ori-ce preț războiul.

Sir Edw. Grey făgăduise Belgiei, cu mult înainte de izbucnirea războiului, că Anglia nu va viola nici odată neutralitatea ei atâta vreme, cât această neutralitate ar fi respectată de statele vecine. Când Germania a invadat deci teritoriul belgian, am fost siliți să-i opunem toate forțele noastre.

Condițiile esențiale a păcei trebuie să fie restabilirea independenței Belgiei și pe cât posibil despăgubiri pentru pagubele imense ce le-a încercat Belgia. Aliații combat pentru independența tuturor națiunilor fără distincție. Din contra Germania ține să domine națiunile continentului. Oratorul declară că ar fi preferit să moară sau să părăsească continentul de cât să trăiască la atari condiții.

»Wolffsbureau« comentând a est discurs, observă:

Di Grey uită că în cursul crizei balcanice era vorba de o conferință tinzând să stabilească un compromis între interesele diferitelor mari Puteri pentru a fixa o reglementare definitivă a situației în Balcani.

Conflictul austro-sârb privea două state; și ar fi fost incompatibil cu demnitatea Austro-Ungariei ca să se remită discuțiunii celorlalte puteri această chestiune particulară. O astfel de soluțiune ar fi dat doar prilej Rusiei ca să facă iluzorie libertatea hotărârilor conferinței prin mobilizarea imensei sale armate.

SITUAȚIA

pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Situația în nordul monarhiei.

Budapesta 25 Martie.—Din marele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

În Carpați, pe sectorul dinspre vest dela pasul Ussok am respins atacuri violente rusești. Aici lupta ține încă. Ziua de ieri s'a scurs mai în liniște pe unii sectorii. Am făcut iarăș prizonieri 1500 de soldați dușmani. La Wiszkow am zădărnicit un atac dușman îndreptat în contra pozițiilor ocupate de noi în 22 l. c. Pe celelalte părți ale frontului n'a obvenit nimic de semnalat.

Pe câmpul de operații dela sud: În timpul din urmă s'au dat între Dunăre și Sava lupte violente de artilerie. Situația generală însă a rămas neschimbată.

General de divizie Höfer, locțiitorul șefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 25 Martie. Buletinul oficial al mareului cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: Abstrăgând dela încercările neînsemnate de pe înălțimile Maas, spre sudost dela Verdun, precum și pe pe înălțimea Hartmannsweilerkopf, încercări cari țin și acum s'au dat pe acest câmp de operații numai lupte de artilerie.

Pe câmpul de operații dela est: Am respins atacurile, pe cari Rușii le-au îndreptat în contra noastră spre est și spre sudost dela Augustov, precum și la Jednorosek, spre nordost dela Erasmis.

Transportare de trupe engleze spre Dardanele. Ziarul »Az Est« i se telegrafiază din Atena: Comandanții vaselor, cari soseșe din Stracusa la Piren afirmă că cu vre o trei zile înainte au întâlit o mulțime de vapoare engleze, cari transportau trupe spre Dardanele. Aceste vapoare erau însoțite de două Dreadnoughturi.

Din „Viața albinelor“.

— Urmare —

»Când cea mai mare parte dintre albinele, cari formează acea căpătînă de zahar cu vârful în jos, au pânțelele libte de aceste dungulițe ca fideșul se vede deodată una dintre ele, ca pripășă, de un gând neașteptat, desfășurându-se din mulțime, urcându-se repede de alungul mulțimei liniștite până în vârful din lăuntru al boltei, unde se prinde apoi cu putere, dând cu capul în dreapta și în stânga, în vecinele cari îi împiedecă mișcările. Ea își smulge atunci cu gura și cu picioarele unul din cei opt solzi de pe pânțele, îl roade, îl îndreaptă, îl subțiază, îl frământă cu salira ei, îl îndoaie, și-l lucrează cu lăcușiața unui tâmplar priceput. În sfârșit, când substanța luorată în așa chip se pare că ar avea dimensiunile și țaria trebuincioasă, o lipește de vârful boltei punând astfel cea dintâi piatră sau mai construind cheia de boltă a unei cetăți, căci e vorba aici de o cetate, care se scoboră din cer, și care nu se urcă în sus din sânul pământului ca o cetate omenească.

»După aceasta, ea potrivește la această cheia de boltă, atârnată în gol, alte bucăți de ceară după măsura înălțimii ei, o mai lustruește odată cu limba și o încearcă cu anterele. Apoi

tot așa de repede, cum a venit, se retrage și se pierde în mulțime.

»Numai decât alta o înlocuește, reincepe munca de acolo de unde a fost lăsată, adaugă pe a sa, îndreaptă ceea ce i se pare stricat, dispore la rândul ei, pe când a treia, a patra, a cincea, cari îi urmează, adaugă fiecare, în arătări rezeși și inspirate, partea lor de muncă, fără ca nici una să ducă la îndeplinire întreaga operă.

»De vârful boltei atârnată acum o bucată greoaie de ceară. Când li-se pare că-i destul de groasă, eșe din mulțime altă albină, al cărei chip se deosebește bine de al lucrătoarelor cari au precedat-o. Al putea crede, văzând, hotărârea pornirii ei și așteptarea celor cari o înconjoară, că este un fel de inginer încusit, care dintr'odată le arată locul, unde trebuie să fie deschisă cea dintâi celulă, de care atârnată în chip matematic locul celorlalte. În ori ce caz, această albină ține de clasa lucrătoarelor cari nu fac ceară, muțându-se să lucreze ce li-se dă. Ea alege prin urmare ce loc cel dintâi celule, sapă o clipă în grămada de ceară gaura, în jurul căreia așează ceea ce s'a scos din lăuntru. După aceea, cum au făcut și lucrătoarele temele, ea dispore deodată, o altă nerăbătătoare în ia locul, reluându-i munca, pe care a treia o va sfârși; pe când altele, după același fel de muncă, vor veni pe rând

să-și facă datoria. Ca și cum ar voi să arete prin această colaborare, că opera ce fac nu este a nici uneia în parte, ci e frățescă, comună a tuturor.

Când celulele sunt isprăvite și primul fugar e gata, albinele însărcinate cu punerea temelilor lipeșe de boltă a doua, apoi a treia și a patra bucată de ceară, rânduie cu atâta măsură, în cât când fugarii vor fi ajuns la depina lor întregire, ceea ce se va întâmpla mult mai târziu, albinele vor avea întodăuna, destul loc pentru a se mișca între pereții lor paraleli.

Fugarii sunt făcuți după un plan, de aceeași mărime, de 20 sau 23 de milimetri; asemenea lărgimea, drumului între ei, de vreo 11 milimetri, adică de două ori înălțimea unei albine.

Lucrările nu sunt totdeauna fără greșeli, probă că nu sunt mecanice. În împrejurări grele, fac și ele greșeli, pe cari le îndreaptă pe urmă cum pot, de unde se poate vedea, că și ele judecă.

Celulele sunt de mai multe feluri: unele sunt mari pentru mearcă și pentru depunerea oușilor din cari au să iasă viitoarele și viitori trântori, cum și pentru imaginarea mierii în anii de belșug; altele mai mici pentru culcușurile lucrătoarelor, pentru depunerea oușilor mamei din cari au să iasă viitoarele lucrătoare, și pentru proviziunile de rând ale stupului; a res-

tea sunt cele mai numeroase, ca n 80 la sută, într'un stup; alte celule, în sfârșit sunt mijlocii; acestea suat menite a fi modificate, mai mari sau mai mici, după trebuința Forma hexagonală a celulelor și triunghiul din fundul flectărei celule, după constatarea matematicilor sunt formele cele mai potrivite pentru crășarea spațiului, a materialului de arhitectură și pentru țaria zidirii.

Celulele destinate pentru păstrarea mierii nu sunt tocmai orizontale ca celelalte, ci puțin mai ridicare ca să nu corgă din ele prețiosul fluid.

Huffon susține că forma perfect hexagonală a găurilor din fugarii suat efectul mecanic al indusurii și mișcării albinelor, prin cari din ovale cum le fac ele, devin hexagonale. Ca dovadă, ei umplu o oală cu boabe de mazăre, turnă apă cât pară începea în spațiul dintre ele, și o puse la foc. Forma ovală a boabelor se schimbă în hexagonală prin apăsarea ce își fac între ele boabele umflându-se prin fierbere. Maeterlinck făcu controprobă, prin care dovodi că lucrarea albinelor e conștientă. Rușse o bucată mare dintr'un fugare, și lasă locul gol, pușând în fund o lespede subțire de cositor. Albinele erau zăpăcite la început; veneau cu grămada să vadă prăpastia, și timp de mai multe zile se învârtira în jurul ei sfătându-se ce e de făcut. Cum erau bine hrănite după câteva

zile ne mai având celule unde să pună proviziunile un rând de lucrătoare, fabricate de ceară, se înfărără împrejur, ca să întretină căldura trebuitoare; altele se scoborără în fundul spărturii ca să înțepenească bine placa de cositor cu ajutorul unor cărlige de ceară înfipite de jur împrejur și prinse de colțul celulelor vecine. După 48 de ore toată suprafața plății de metal era acoperită de temelile celulelor și în curând ruina fu reparată. Celulele deși erau făcute pe rând una câte una și nu puteau fi apasate de cele din jurul lor, nu aveau forma rotundă, ci erau hexagoane desăvârșite.

Se vede că arhitecții lor socoteau fundul de metai destul de solid, ca să țină miera să nu pătrundă prin el, și de aceea nu-l acoperiră cu ceară. Văzând în urmă că primele picături de miere, în contact cu metalul, erau stricte, căpătură suprafața cositorului cu o lespede subțire de ciară. Altă dovadă de inteligența lor.

Înainte de ce Adam Smith a stabilit după specialități, ca o condițiune necesară și de mare importanță pentru progresul civilizației, albinele din vechime știu să-și împartă feburile lucrării ale economiei statului lor cu o alinată rânduială, fără să piardă o minut din timpul potrivit pentru muncă. Când o colonie, un rotu, trebuie să-și

Constatari.

In valvataia mare, ce a cuprins actualmente o parte a universului, unde se jertesc de o parte si de alta sutele de mii de vietii omenesti...

Serbia la marea Adriatică, Austro-Ungaria spre Salonic, Germania esira in marea Nordului prin vre-un port al Belgiei...

Dar sunt și cazuri opuse, că mici regate, învinse pe tărâmul armelor și ale politicii, au fost mult favorizate pe cale economică.

In rândul celor dintâi putem cita regatul Saxoniei, aliata Austriei la 1866. La dezastrul dela Königgratz perdu bătălia și în loc de desființare putu să-și răscumpere autonomia...

O revistă germană („Leipziger Illustrierte Zeitung“) ne spune, că regatul Saxoniei posedă peste 30.000 fabrici, dintre care 3/4 părți sunt înființate după anii 1870/71...

Intemeieze aiurea o nouă cetate, îndată ce se introduce în noua localitate pustie, prima lor grijă e fabricarea materialului, din care să-și zidească locuințele și dependentele lor.

(Va urma).

din, oară și-au îndoit și înzecit numărul locuitorilor lor și au devenit centre mari industriale, orașe și emporii pentru anumite industrii cu reputațiune universală: Plauen, Chemnitz, Annaberg etc.

Pe lângă creșterea naturală a populațiunii sale proprii este însemnată și imigrațiunea, atrasă de marile fabrici. În vara trecută cu ocazia mobilizării generale scria „Dresdner Volkszeitung“ că nu mai puțin de 162.185 supuși austro-ungari se aflau ocupați în diferitele fabrici și întreprinderi comerciale ale Saxoniei...

(Va urma).

Relațiunile italo-austro-ungare. Reprezentantul ziarului „Stampa“ din Torino a avut zilele trecute o convorbire cu contele Tisza, care a făcut ziaristului italian între altele următoarele declarațiuni:

„O examinare radicală și cu atențiune a situației și viitorului Monarhiei și a Italiei întăresc convingerea, că greutățile actuale, provocate printr-o stare complicată a lucrurilor, vor fi înlăturate pe cale pașnică, găsindu-se o soluție amicală a tuturor chestiunilor în litigiu.“

Din parte-mi doresc această rezolvare și sper că ea va fi realizată. Sunt convins și sper, că înțelegerea dintre ambele puteri va fi sinceră și durabilă, mai ales, că ambele sunt avizate prin interesele lor vitale și permanente a pune bazele unei prietnii sincere și a unei armonii fructuoase. Doresc din suflet ca această armonie să capete tărnie prin dreptate.

Documente ale vremii.

(Voci de presă din diferite tabere.)

In cele ce urmează vom spune, din când în când, câte un articol, câte un pasaj clar, din revistele de seamă streine. Idei, cari sunt caracteristice pentru mentalitatea unuia sau altuia, — stitele, cari vor trebui să prindă rădăcina și în inimile noastre...

Ori ce s'ar zice, în vremurile acestea pretinde sufletul nostru un punct de razim, după cum caută corabia, în timp de furtună, sprijin, aruncându-și ancora în fundul mării.

Ură între popoare?

Eugen Kühnemann a tipărit o brosură intitulată: „Tinerimea germane în anul războiului mondial 1914.“ (La Köhler, în Lipsca) în broșura aceasta analizează sentimentele pe cari trebuie să le nutrească tinerimea germană față de străinătate.

„Clar și dacă va rămânea pe urma acestui grozav războiu o ură între popoare, dacă va trebui să rămână o ură, cum n'a mai fost — voi, tinerilor, n'aveți să dați uitării, în dușmănia voastră, iubirea voastră față de călătătțiile sufletești ale dușmanului.“

„Căci și dacă va rămânea pe urma acestui grozav războiu o ură între popoare, dacă va trebui să rămână o ură, cum n'a mai fost — voi, tinerilor, n'aveți să dați uitării, în dușmănia voastră, iubirea voastră față de călătătțiile sufletești ale dușmanului.“

(Va urma).

vorbește, cât se poate de nemăestrit, de adânc, de neuitat, vecinica evanghelle despre poporul lui Dumnezeu, despre dominația iubirii de oameni, a iubirii care ajută.

Rostul războiului zace în pacea, pe care o aduce. Ca războinic să purtați în inimile voastre simțul măreței al păcii, care o să vină, pentru că totuși ura între popoare să se sfârșească odată, într-o țară nouă, a iubirii.

Aceasta este firea germană: să iubească tot ceace are înfățișare omennească și pe fiecare popor — să iubească, recunoscând în ele o nouă, caracteristică față a omenirii și o relevanță a lui Dumnezeu.

(Citatul e luat din revista germană „Kunstwart“, 1914, Nov. 1).

II.

Frumusețea simplității în expresie.

„Cineva, care a căpătat răni grele, cauzate de foc, își povestește, că l-a cuprins o admirație potentată, necunoscută încă, față de pielea simplă, sănătoasă, a omului — atunci, când se forma o piele nouă, scicpicioasă, moale, străbătută de fel de fel de umflături, cari nu erau în conformitate cu adevărata structură a mușchilor.“

Am fost în decursul războiului din Tripolis în Italia. Toate erau eroice pe-acolo. Îmi aduc aminte că am cîtit odată un articol sub titlul „Viața eroică (viața eroică). De ce era vorba? O descriere din viața de biwar (de tabără). M'am gândit imediat: scriitorul a simțit toate ca un locuitor al sudului. Aici e totdeauna ceva teatral. E o trebuință, în părțile sudice, să te exalți de o mărimă potentată. În Germania n'ar fi cu puțință așa ceva...”

Dar acum?

Din când în când mi se opresc ochii la cuvintele pline de frumusețe: „căzut pe câmpul de luptă“ Nu strică dacă mai stau și următoarele cuvinte: „pentru patrie“. Lucrul acesta poți să-l comunici fără de a te îmbulzi în fața cetitorului, fără ca să apari lăudăros. Cuvintele acestea vorbesc inimii, ca o minune dumnezeiască: „căzut pentru patrie“. Grele și totuși, mângâioase, ca o datorință lîmpede, ca o soartă, peste care ești stăpîn. Dacă eroii“ sunt iluminați, de jur-impriejur, cu foc bengalic, mă trage inima spre cei „căzuți“ și îmi pare că-l iubesc mai mult pe aceștia. Ca și când ar pretinde drept și ca și când ar pretinde-o cu drept cuvânt. Până când la cuvântul „eroic“ trebuie să mă gândesc mereu că eroicii și-au tipărit ei înșiși în jurnal gloria!

In realitate, sunt prea buni „eroicii“ aceștia decât ca să li se aducă rușinea aceasta pe cap! Ei nu se numesc nici odată, între oaltă „eroic“. Să-l întrebăm numai în șanțurile, unde se luptă ei — ne-ar râde'n față.

De s'ar lăsa jurnalele noastre, în zilele astea cel puțin, de lăudăroșii! De-ar pricepe cât de jignitor sună, cât micșorează măreția zilelor acestora, grele și mari — o lăudăroșie ca aceasta!

(Revista „Kunstwart“ 1915. 1 Ian).

ȘTIRI.

— 12 Martie v. 1915.

Adunarea Asociațiunii meseriașilor nostri. Domni membrii ai „Asociațiunii pentru sprijinirea meseriașilor români din Brașov“ se invită și pe calea aceasta la adunarea generală, care se va ținea Duminică în 28 Aprilie n. la orele 3 p. m. în localul său No. 3 Strada orfanilor.

Petru Pop președinte.

Soldații români distinși. În zilele din urmă au fost decorați pentru tinuta vitejească pe câmpul de luptă următorii soldați români: Sergentul major Iosif Coman (căzut), cu medalia de argint cl. I, sergentul major Nicolae Cugereanu, sergentul Andrei Ilie, sergentul Iuliu Cibula cu medalia de argint cl. II, șeful de patrulă Dănila Pamfilie cu crucea de fier germană clasa a doua, 13 soldaților Matei Ștefan, Eugen Fugeta și Dionisie David, li s'a exprimat recunoștință din partea comandantului de corp.

La aceste distincțiuni ziarul „Az Est“ observă: Aceste distincțiuni sunt dovezi imbucurătoare că soldații nostri români, se luptă cu dispuneșul morții pentru patrie și prin vitejia lor căpătiga atât de des recunoștința comandamentului militar.

Rectificare. In raportul publicat în nrul nostru de ieri despre „Constituirea Delegațiunilor școlare“ s'au strecurat din vina culegătorului două greșeli, pe cari le rectificăm în următoarele: In alinia 3 coloana 5 de pe pag. 2, și rîrul 11 în loc de „... procedura prevăzută și urmată în §-ul 157“... are să se citească corect: „procedura prevăzută și normată...“ lar în aliniatul proxim în fraza „a cum numai prin acest uz nu s'a putut ajunge etc. cuvântul „nu“ are să cadă, ceea-ce dealtfel rezultă clar și din text.

O mistificare. In Nrul 49 din 4/17 Martie am reprodus din foaia „Oiteanul“ un comunicat, în care dl deputat Dr. N. Șerban în forma unei scrisori adresată folilor din țară mulțumește dlui Nicu Filipescu pentru o sumă de trei mii lei, ce ar fi primit-o d-sa pentru ajutorarea imediată a orfanilor și văduvelor luptătorilor români.

D-l dep. Dr. N. Șerban ne declară acum, că a cetit cu surprindere acel comunicat din „Oiteanul“, deoarece d-sa n'a primit nici când bani dela dl Filipescu și că prin urmare cu atât mai puțin a putut mulțumi d-lui N. Filipescu pentru un astfel de dar. La mijloc poate fi numai o mistificare rău-înțeleasă, prin care se urmărește anuarea scopuri. Decamată: atata.

Ultimile ceasuri ale orașului Przemysl. Ziarele din Budapesta și din Viena publică numeroase amănunte asupra ultimelor ceasuri ale Przemyslului. Comandantul Kuzmanek a pus să se arunce în aer tot materialul, care ar fi putut fi de vreun folos dușmanului. Tunurile au deschis, întrebunțând toate munțiunile, în toate direcțiunile un foc teribil. Aceasta a fost îngrozitorul cântec de moarte al cetății, ce cădea. În buhururile de tun se amestecau între timp, detunăturile podurilor, magazinelor, forturilor, stațiunilor telefonice, a provizionilor militare ce erau aruncate în aer. În cele din urmă veni rândul stațiunii telegrafice fără fir, care nu mai funcționa de când cu ultima depeșă a generalului Kuzmanek. Ultima depeșă a fost expediată din Przemysl dimineața la orele 6 și 55. Predarea Przemyslului a fost comunicată la prânz corepondenșilor din cartierul general.

Ziarul „Aftenposten“, află din Petrograd că după capitularea cetății Przemysl, ofițerii ruși au dat comandantului cetății, Kuzmanek, precum și ofițerilor săi toate onorurile cuvenite. Ofițerii ruși și-au exprimat admirațiunea pentru vitejia lor și a trupelor lor.

Generalul Kuzmanek a vrut să-și predea sabia Rușilor, însă comandantul rus a zis: „Die general, d-v va fi împotrivit o jumătate de an forșelor noastre superioare. Rusia dorește să vă păstrați sabia, a-ți fost totdeauna un protivnic onorabil și cavaleresc.“

Mulțămintă. Sfinția Sa păr. Iordan Curcubăță paroh în Budila mulțumește

din adâncul inimii în numele credincioșilor săi dnei E. Rădulescu pentru cărțile bisericești, și anume: „Ctocihul mic“ legat în piele, apoi „Ciaslovul“ și o „Carte de rugăciune“ donate Sf. bisericii din Budila pentru pomnirea neuitatului nepot a generoaselor donatoare: prof. Dr. Alexandru Bogdan.

Necrolog. Cu adâncă durere înconștințăm rudeniile și cunoscuții, că prea iubitul nostru soț, tată, moș și socru Iuliu Bărdosy inspector reg. școlar comitatens în pensiune, președintele Institutului de credit și economii „Arișana“, vicepreședintele societății de asigurare „Transilvania“, membru în directoriul fundațiunii „Șuluțane“, etc. etc. după scurte suferințe a repausat în Domnul azi Miercuri, în 24 Martie n. 1915, în al 43-lea an al fericitei sale căsătorii și al 75-lea an al vieții sale plină de muncă și strălucitoare pusă în serviciul binelui public. Inmormântarea va avea loc Vineri, în 26 Martie, la 2 ore p. m. după ritul bisericei române gr.-cat. dela locuința din strada Wiesen Nr. 20, în cimitirul central din loc. Ple-1 memoria binecuvântată!

Sibiul, la 24 Martie n. 1915.

Irina Bărdosy nasc. Nistor, soție. Cornel Bărdosy, maior auditor c. și r. Coriolan Bărdosy, căpit. de art. c. și r. Dr. Augustin Bărdosy, avocat. Valeria Bărdosy, Aurelia Cigărean nasc. Bărdosy, Olivia Dr. Deleu nasc. Bărdosy, Eugenia Bărdosy, profesoară la școala super. de fete, și fiice.

Ileana Bărdosy nasc. Dămlan Elena Dr. Bărdosy nasc. Coca, Dr. Victor Deleu, avocat Aurel Cigărean, funcționar de bancă, nurori și gineri.

Caliu Bărdosy, Marius Bărdosy, Ovidiu Deleu, Hortensia Bărdosy nepoși și nepoată.

O expoziție de ouă roșii. Din București se anunță: Zilele acestea se va inaugura în palatul „L'Independance roumaine“ o prea interesantă expoziție de ouă încondețate, de Paști datorită cunoscutilor artiști în artă decorativă românească. 7h. Brumărescu. Expoziția va fi unică până acum la noi, prin variația numărului și frumusețea ouălor de toate mărimile ce vor fi expuse.

Apollo-Bio. Program pentru Săm-bătă și Duminică: Program detectiv: „Casa părăsită“ (Urmarea seriei) „Connan Doyle“ (Partea II.) Dramă detectivă în 3 acte. — Taormina (Vederi după natură), „Viața militară“ (Umorească amuzantă). — „Raffles și statueta“ (Umor), „Sclciuirea“ crudeltăți rusești (Dramă emoționantă).

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu: Branisca & Comp.

Redactor responsabil: Ioan Lacea

MIHALY JENŐ CROITOR DE HAINE BARBĂTEȘTI MODERNE. BRAȘOV, Târgul inului Nr. 26, etajul I. aduce la cunoștința On. public, că pe lângă croitoria pentru bărbați, am înființat și Croitorie pentru dame. Confectionez ori și care îmbrăcăminte pentru dame, costume, bluze, rochi după cea mai nouă modă, pe lângă prețuri moderate. Cu ocaziunea sezonului ce se apropie rog sprijinul Onor. public pentru amândouă întreprinderi. MIHALY JENŐ. 86-52 Cu distincsă stimă